

În valve iarnă timpurie

Gerra Orivera

Inimă pe valuri

Melaniei Briciu

nu deschide fereastra
tristețea decupează viața din oameni
agora cetății și-a rupt planetarele de angoase
pe sens giratoriu pasul mumifică timpul
dar nu-mi pasă
oglanda îmi fură cohorta de chipuri
pășesc prin iarba respirării mai aseptice încă o viață
scutură abisul în carne
am tolba plină de primăveri nenuntite
pruncii mă vor găsi mereu
în vene incandescente geneza
aruncă o dublă

din tăciuni edenul pâlpâie s.o.s-uri și sângerează
în brațe negre îmbrățișarea
nu mai ridică miză pe focuri țipă ceruri

caut intersecția inimii
pe tăișul cordului în cusătură de stele
închid pulsația veșniciei

virgin respiră din valve dumnezeu
răsărit candid